

Nagekomen Meldingen.

Vanaf het moment dat het indienen van een klacht niet meer mogelijk was in 2015 heeft de Stichting KLOKK aangedrongen op een regeling voor mensen die zich na die datum zouden melden en een goede reden hadden om niet eerder hun melding te (kunnen) doen.

Er kwam brede steun vanuit de Tweede Kamer voor een regeling voor wat is gaan heten: “de schrijnende gevallen”.

In de laatste hoorzitting van de Commissie voor V&J op 30 juni 2016 zegden de voorzitters van de Bisschoppen Conferentie (BC) en Konferentie Nederlandse Religieuzen (KNR) de Kamer toe, met een regeling te zullen komen.

De Stichting KLOKK heeft in opeenvolgende VO vergaderingen aangedrongen op snelheid en op een regeling die recht zou doen aan de behoefte van lotgenoten om erkenning te krijgen.

De Stichting KLOKK heeft ernstig bezwaar gemaakt tegen een vorm die primair was ingegeven door “juridische zekerheden”. Telkens weer lopen we er tegen aan dat alle regelingen die worden opgezet door de RKK, worden gedomineerd door “juridische argumenten en regels”. De Slotactie werd hierdoor vervreemd van de intentie om erkenning primair te stellen. Net als de Commissie HEG heeft ook de Commissie Slotactie vooral via correspondentie de zaken afgewikkeld, terwijl de oorspronkelijke insteek was met mensen in gesprek te gaan en te erkennen dat het misbruik daadwerkelijk heeft plaatsgevonden.

Er is een substituut voor bedacht: “de erkenning van het ontstane leed”.

Nu na zeven jaar werken in het dossier Misbruik binnen de RKK zou je verwachten dat er geleerd is uit voorgaande regelingen.

In de 0 meting in 2013, die de basis vormde voor structureel overleg in het VO, is dejuridisering van de belangrijkste punten geworden voor het vervolg van het dossier. De vraag dringt zich dan ook op: “zijn we terug naar af?”

Inmiddels weten we dat de nagekomen zaken die als “schrijnende gevallen” getypeerd kunnen worden, inderdaad vragen om een zorgvuldige behandeling door mensen die het willen/kunnen opbrengen om met menselijke maat in gesprek te gaan met de slachtoffers.

Erkenning van wat hen is overkomen, dus het misbruik, is cruciaal voor deze slachtoffers om te kunnen beginnen met het afsluiten van het verleden en de weg naar herstel.

Het is goed dat de deskundigheid van het Platform Hulpverlening nog beschikbaar blijft voor een goede verwijzing voor wie professionele hulp nodig heeft.

De RKK kan haar verantwoordelijkheid voor het misbruik en de gevolgen niet terzijde schuiven met een verwijzing naar de uitspraak van de voorzieningenrechter.

Terecht heeft de Tweede Kamer haar daarop gewezen.

Het komt er nu op aan deze groep in persoonlijke contacten te horen, de misdrijven te erkennen en genoegdoening te verlenen voor het de beschadigingen die zijn aangericht bij de kinderen,

beschadigingen die een heel leven hun weerslag hebben gehad op persoonlijk geluk, omgang met geliefden, loopbaan en gezondheid.

In dat perspectief is de “symbolische genoegdoening” van max.€ 5000,00 een treurig sluitstuk als je bedenkt dat de groep “schrijnende gevallen” getoetst wordt op de gegronde reden voor het niet eerder melden.

Voor de Slotactie was met Deetman een maximum van € 14.000,00 bepaald. Er is alle reden om voor deze groep straks erkende “schrijnende gevallen” minstens eenzelfde maximum te hanteren. KLOKK doet daartoe een klemmend verzoek aan BC en KNR!

Guido Klabbers,
Voorzitter Stichting KLOKK.
19 april 2017.